

Foto: BO BORG

En ny stark rollgestaltning Magnus Palm. Nu som ensamkommande flyktingbarn.

Imponerande porträtt av en flyktingpojke

Monika Zak har skrivit boken som ligger till grund för pjäsen om Esmat Nabi, som kom ensam till Sverige från Afghanistan. Båda deltog vid urpremiären i Lidköping.

TEATER

Biblioteksscenen, Lidköping, fredag kväll
Jag är en pojke med tur
Av: Monica Zak och Esmat Nabi

Ämnet är högaktuellt. Pjäsen Jag är en pojke med tur handlar om en ensamkommande flyktingpojke från Afghanistan. Monologen, som var en urpremiär, bygger på Esmat Nabis och Monica Zaks bok med samma namn.

Det är en verklig berättelse skriven och berättad från den unge pojken perspektiv. Den är full av detaljer ur hans liv när han var på flykt undan talibanerna i Afghanistan. När Esmat var sex år flydde han med sin mamma och syster till Kabul. Men han tappade bort dem på vägen. Han lyckades ta sig till Kabul och klarade sig där i cirka sju år, bland annat som gatubarn och barnarbetare innan han

fick hjälp att ta sig hela långa vägen till Sverige. Sedermera hamnade han genom migrationsverkets försorg i Sundsvall där han nu bor och går i skolan.

Magnus Palm framför monologen i en enkel rekvisita, ett rum med en säng och ett bord. Han berättar rakt och troskyldigt direkt till publiken. Magnus Palm har ett sätt att gestalta pojken i olika åldrar och situationer

som verkligen gör Esmat Nabi och hans historia rättvisa. Jag har sett honom i väldigt olika roller, senast, även då på biblioteksscenen här i Lidköping, gjorde han en roll med en helt annan karaktär, ett psykologiskt gripande porträtt av den sjuke ryske dansaren Nijinskiy (1889–1950).

Och nu alltså en pojke från Afghanistan. Då liksom nu imponerar Magnus Palms skådespelarskick-

lighet på många sätt, inte minst i att han direkt fångade publikens fulla och koncentrerade uppmärksamhet och inte släppte den under hela föreställningen. Lågmäلت och chofefritt och kanske just därför så drabbande.

Pjäsen ska visas i skolor och där kommer den att fungera perfekt. En personlig berättelse fäster och påverkar så mycket bättre än chockerande statistikuppgifter.

Efter föreställningen berättade författaren Monica Zak om sitt arbete med boken och Esmat Nabi var full av tacksam beundran över den gestaltning hans berättelse fick i Magnus Palms fina föreställning.

Ett viktigt kulturarrangemang inte minst i dessa tider där flyende barns öden ofta hamnar i skuggan av siffror och kostnadskalkyler.